

σχέσιν· ἀλλ' ὁ μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκων τὰς τε τοῦ Πατριάρχου καὶ τὰς τῶν Διαμαρτυρομένων ἐπιστολάς ὅρᾳ, ὅτι οἱ ἀντεπιστέλλοντες εἰς ἐλάχιστα σημεῖα συνηντήθησαν, ὥστε ὁ προσεγγισμὸς αὐτῶν ἦν ἀδύνατος.

Μελέτιος Πηγᾶς, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἐγεννήθη ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἐν ἔτει 1549 ἐκ γονέων ἐνδόξων καὶ πλουσίων· διδασκθεὶς ἐν Ἡρακλείῳ τὰ ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ γράμματα παρὰ τοῦ ἱερομονάχου Μελετίου Βλαστοῦ ἀνεχώρησε περὶ τὸ ἔτος 1570 εἰς τὸ Πατάβιον καὶ διήνυσεν αὐτόθι τὰς ἑαυτοῦ σπουδὰς. Τὸ Πατάβιον ἐπεσκέπτοντο κατ' ἐκείνους τῆς σκληρᾶς δουλείας τοὺς χρόνους οἱ παιδεῖαι μὲν ὀρεγόμενοι, σχολεῖων δ' ὅμως στερούμενοι νέοι Ἕλληγες, διότι ἐκεῖ ἀπελάμβανον ἐλευθερίας τινὸς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βενετικῆς ἀρχῆς. Ἐκ Παταβίου ἐπανελθὼν εἰς Κρήτην ἀπεχώρησεν εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Ἀγγαράθου ἐν ᾧ ἠσπάσθη τὸν μοναχικὸν βίον, „πατρικῆς ὑπεριδῶν εὐγενείας, δόξης, πλούτου παντοδαποῦ, οἰκετῶν, καὶ πάντων ὅσα ἀνθρώποις ἐστὶ περισπούδαστα“, ὡς ὁ Λούκαρις λέγει. Ἐκεῖθεν μετέβη μετὰ τινα χρόνον εἰς Ἀλεξανδρείαν πρὸς τὸν πρῶτον μὲν ἡγούμενον τοῦ Μοναστηρίου Ἀγγαράθου, τότε δὲ Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρον, ὑφ' οὗ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ ἔλαβε τὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου ἀξίωμα πρὸ τοῦ ἔτους 1582. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Σιλβέστρου ἀνέβη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας ὁ Μελέτιος ψήφῳ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐν ἔτει 1590, καὶ διώκησε τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀλεξανδρέων μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ συμβάντος τῇ 13 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1601, ζήσας 52 ἔτη (α). Ἐγένετο δὲ καὶ ἐπιτηρητῆς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ ἔτη δύο 1596 καὶ 1597. Ὁ Με-

(α) Χειρόγρ. Ἱεροσολ. ἀριθ. 5 σελ. 548.

